

De Antido-
tis sect. 1.
cap. 3 § 7.

1. facile
parab. 20.
9. simpl.

Li. 5. c. 47.

2. facile
parab. 36.
3. sim. 15.
9. local. me-
dicam. 3.

Li. 5. c. 49
2. & 3. de
Morbis.
Lib. 2.
cap. 12.

dicamentum hæmoptoicis accommo-
datum, cerussam recipiat, teste Myrepfi-
co, cur mendum scripturæ caussatur
Fuchsius, vt cùm cerussa venenum sit,
loco *ψιμυθίς σύμφυτον* legi oporteat.
Quasi verò arsenico, vel sandarache nō
maius pernitiōsæ facultatis periculum
subsit? Calcem dysentericis clystere in-
ijcit Galenus: cùm si lauetur, mordaci-
tatem exuat, & proferat lixiuium, extra
morsum desiccās. Sic cætera quoq; præ-
parationi legitimæ idonea fiunt mate-
ria. Aes vstum vomitū ciet cum hydro-
melite potum, aut melle delinctū, Dio-
scoridi: leucophlegmaticos expurgat,
Galeno: qui simul experientia cogno-
uit, squamam eius alium subducere:
quam Dioscorides serum prolicere te-
statur: eiusq; florem, quaternūm obo-
lorum pondo, humorem crassum: de
quo Hippocrates, asso nitro, hyssopo,
melle perfusum, peripneumonicis &
suppuratis prodesse. Celsus *λεπισθοχαλ-
κόν* inter ea refert medicamenta, quibus
antiqui deiectionē, crebramq; alui du-
ctionē in omnibus ferè morbis moliti
sunt. Ferri scoria aconiti veneno mede-
tur,